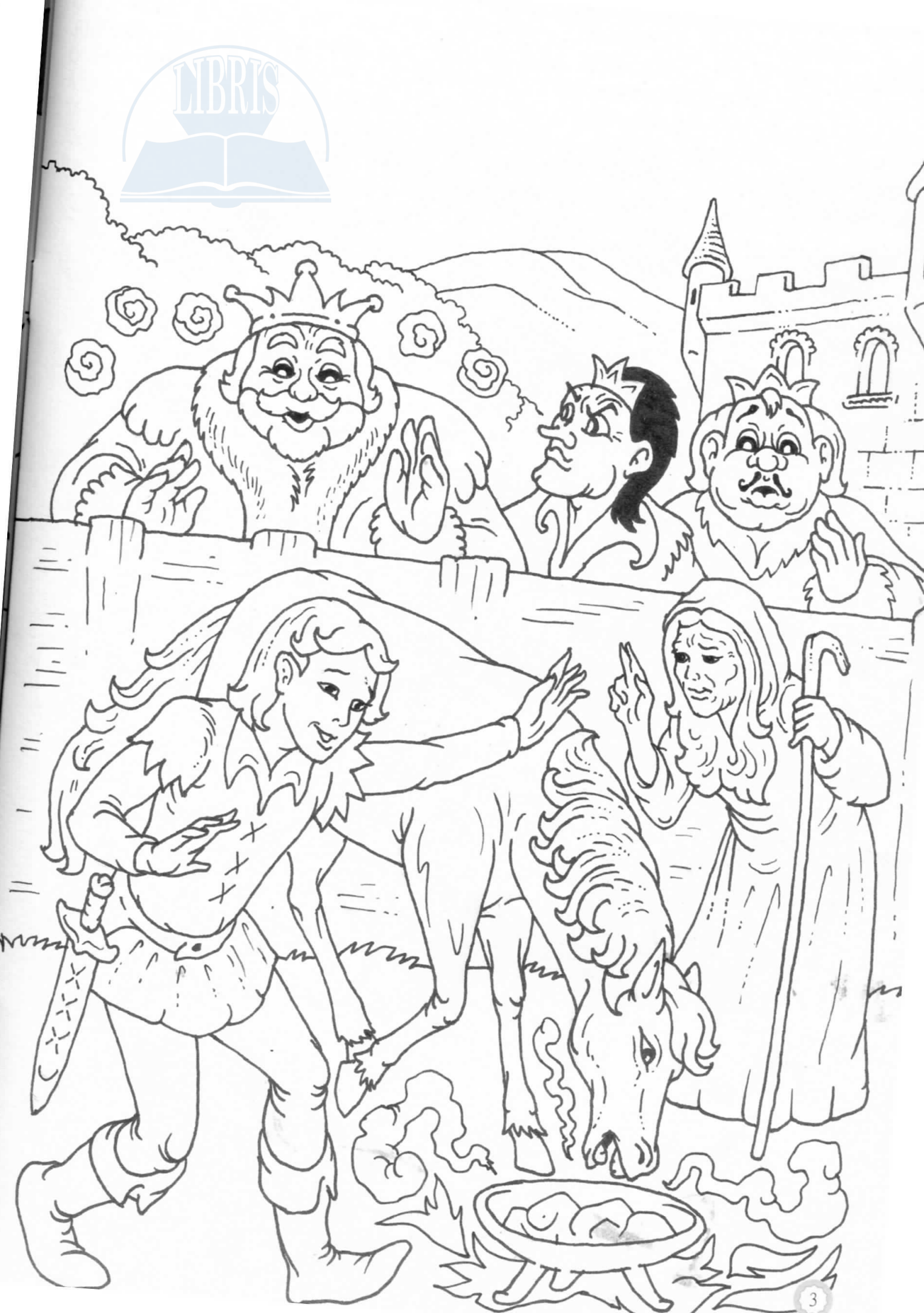
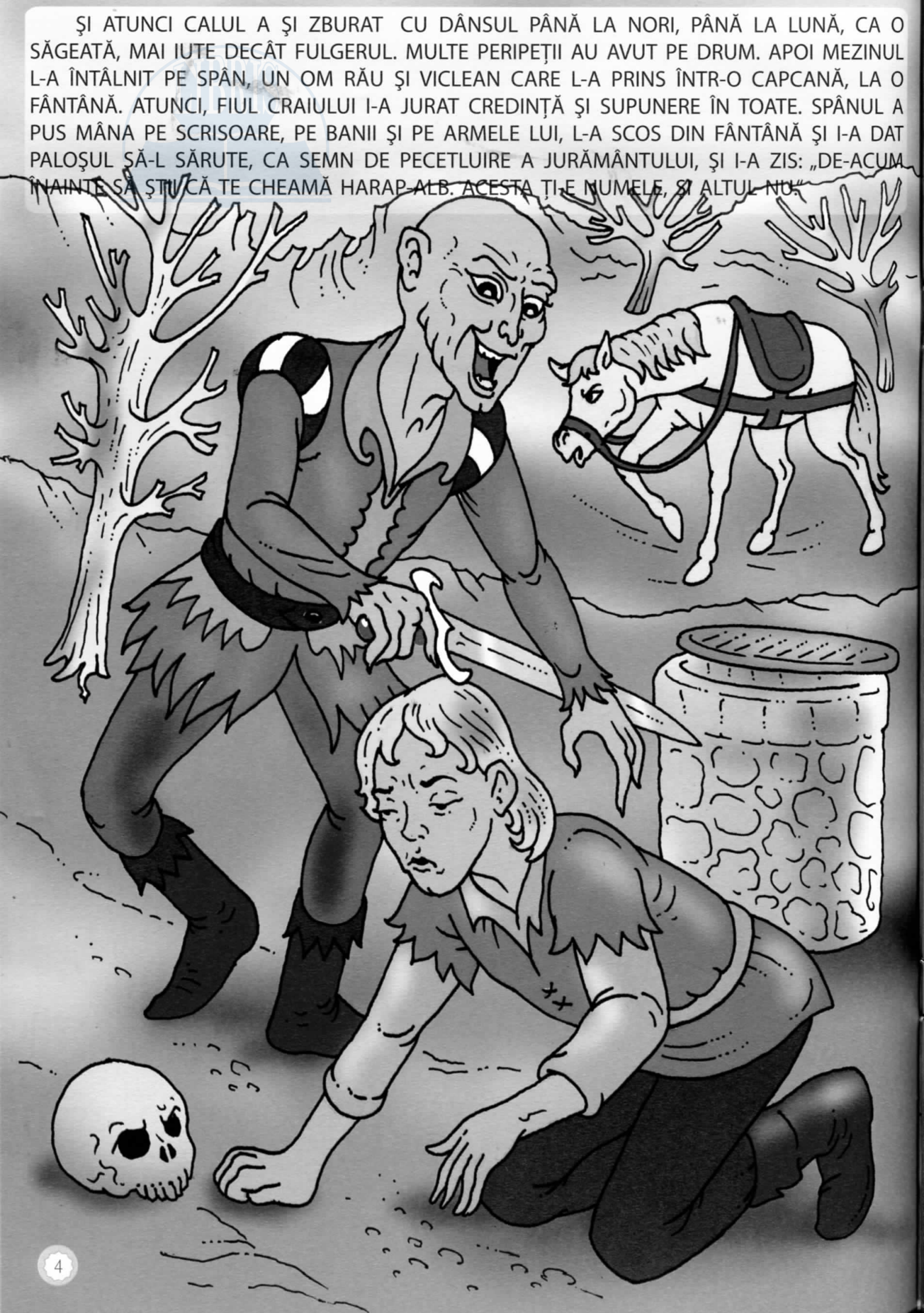
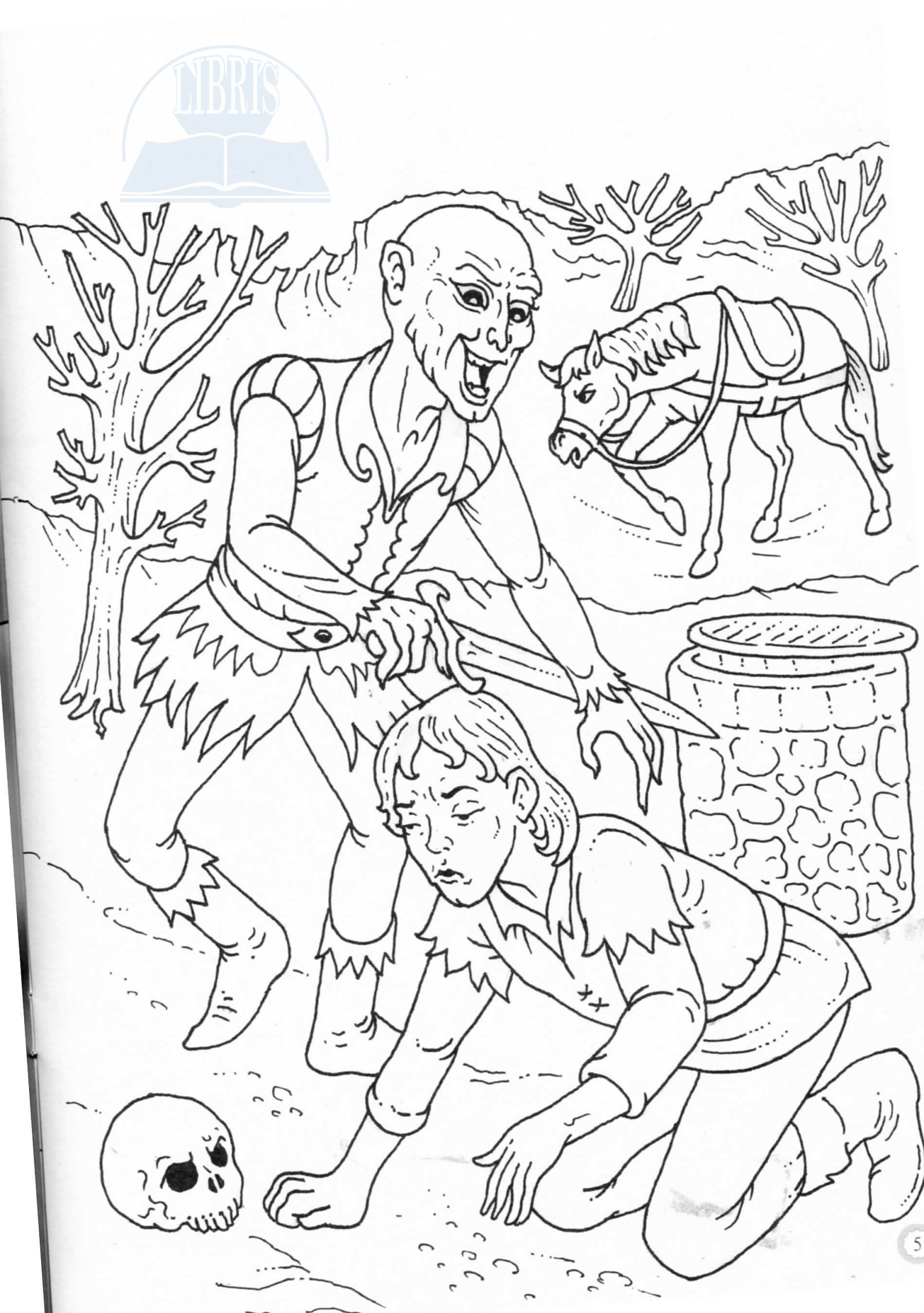
A FOST ODATĂ ÎNTR-O ȚARĂ UN CRAI CARE AVEA TREI FECIORI. CĂZÂND LA ZĂCARE, FRATELE LUI MAI MARE I-A SCRIS O SCRISOARE, PRIN CARE CEREA SĂ-I TRIMITĂ GRABNIC PE CEL MAI VREDNIC DINTRE NEPOȚI, CA SĂ-L LASE ÎMPĂRAT ÎN LOCUL SĂU. PRIMII DOI FECIORI AU CĂZUT ÎN CURSA ÎNTINSĂ DE DINAINTE DE TATĂL LOR, PENTRU A LI SE TESTA VREDNICIA. ATUNCI, MEZINUL L-A RUGAT SĂ PLECE ŞI EL. LA SFATUL UNEI BABE GÂRBOVITE, A PUS O TAVĂ CU JĂRATIC ÎN MIJLOCUL HERGHELIEI ŞI ŞI-A ALES CALUL CARE A VENIT PRIMUL SĂ MĂNÂNCE DIN EA.

ŞI ATUNCI CALUL A ŞI ZBURAT CU DÂNSUL PÂNĂ LA NORI, PÂNĂ LA LUNĂ, CA O SĂGEATĂ, MAI IUTE DECÂT FULGERUL. MULTE PERIPEŢII AU AVUT PE DRUM. APOI MEZINUL L-A ÎNTÂLNIT PE SPÂN, UN OM RĂU ŞI VICLEAN CARE L-A PRINS ÎNTR-O CAPCANĂ, LA O FÂNTÂNĂ. ATUNCI, FIUL CRAIULUI I-A JURAT CREDINŢĂ ŞI SUPUNERE ÎN TOATE. SPÂNUL A PUS MÂNA PE SCRISOARE, PE BANII ŞI PE ARMELE LUI, L-A SCOS DIN FÂNTÂNĂ ŞI I-A DAT PALOŞUL SĂ-L SĂRUTE, CA SEMN DE PECETLUIRE A JURĂMÂNTULUI, ŞI I-A ZIS: „DE-ACUM ÎNAINTE SĂ ŞTII CĂ TE CHEAMĂ HARAP-ALB. ACESTA ŢI-E NUMELE, ŞI ALTUL NU.”

LIBRIS